

Геннадій Попенко: “Хочу зробити містичне та кулінарне тревел-шоу”

Як улаштувати захопливу подорож на мотоциклі? Де можна прогулятися підземними катакомбами? Хто частує найбільшими галушками? Про все це Zruchno.Travel розповів український телеведучий та екстремальний мандрівник Геннадій Попенко, що вже багато років будує цікаві туристичні маршрути Україною і світом.

– Ви були одним із трьох співведучих програми “Подорожуй Першим”, під час якої подорожували всією Україною. Що вас зацікавило у цьому проекті?

– А ви знаєте, що в Японії внутрішній туризм був популярним ще кілька століть тому? В Україні селяни боролися за свої права: хтось тяжко працював на землі, хтось намагався почати друкарську справу... А люди в Японії подорожували! Дивовижно, бо у них теж був складний період в історії. Це говорить про те, що вони мислили по-іншому.

Українцям не вистачає допитливості, щоб відкривати незвідані куточки власної країни, хоча вона дуже красива. Я щасливий, що був причетним до програми “Подорожуй Першим”. Мені вдалося ще більше закохатися в Україну, побачити те, що не зміг би відкрити, подорожуючи самостійно.

– Яке з міст за період зйомок програми запам'яталося найбільше?

– Ми побували у шести областях України, їздили у цікаві містечка, щоб показати особливості регіону. Але Україна – невичерпне джерело цікавих місць.

Звісно, я не можу виділити якесь одне місто. Мене скоріше вразили ті місця, які я для себе відкривав. Наприклад, у Чернівцях є всесвітньовідомий університет – дивовижно красива пам'ятка. Проте мало хто знає, що під ним знаходиться дренажний тунель, по якому можна ходити у повний зріст. Це дуже незвично: його вхід облаштований у горі, здається, зараз потрапиш у Нарнію...

– Схоже, вас захоплює підземний світ. Де ще отримували подібні враження?

– Мені дуже сподобалася підземна екскурсія у Львові. Там є надзвичайно великі проходи та красиві галереї. Ми спускалися у доволі обмежений простір – це було поєднання підвалів кількох будинків. Вражає, що під звичним ландшафтом є абсолютно інший рівень. Коли екскурсоводи підтримують правильну атмосферу, обрамляють прогулянку місцевими легендами, розповідають унікальні історії про тамтешні місця, це дійсно чарує.

Якщо продовжувати тему підземель, то в Харкові місцевий клуб археологів, дігерів та спелеологів знайшов великий проїзд, що знаходився під центральною вулицею. Раніше там розташовувалися купецькі будинки. Вихід до цього проїзду був від кожного дому, щоб під час нападу люди могли врятувати себе та своє майно.

Ці ж хлопці розповіли мені про унікальне місце на Полтавщині. Усі знають, що у нас є гончарський центр в Опішні, де величезні поклади глини. Поблизу неї було село, мешканці якого дивовижним чином могли зникати від ворогів. Нещодавно цю загадку вдалося відкрити: під однією хатою знайшли вхід до триповерхових катакомб із багатьма кімнатами та коридорами.

– Ви згадали про рідну Полтавщину. Регіон красивий та історичний, але туризм там розвинений досить слабо. У чому проблема, як гадаєте?

– Проблема лише у популяризації. От я не бачу там при владі людей, які дійсно були б зацікавлені у тому, щоб показати туристичний ресурс області.

У регіоні багато тримається на ентузіазмі. Я, наприклад, беру участь в організації найбільшого в Україні байкерського фестивалю “Тарасова гора”. Фінальний захід “Оksamитовий мотосезон” кілька років поспіль ми проводимо у Великій Багачці поблизу річки Псел на Полтавщині. Всім настільки до вподоби тамтешні краєвиди, що учасники визнали це місце найкращим для закриття сезону. Хоча раніше ми його проводили і в Криму, і на Блакитних озерах Чернігівщини, і на Київському морі...

Крім того, ми їздили у Великі Сорочинці на ярмарок та в музей-садибу Миколи Гоголя. У Гоголеві проводять чудову театралізовану нічну екскурсію. Для тебе там роблять справжнє інтерактивне дійство з русалками та чортами! Таких ініціатив справді не вистачає, адже вони помітно відрізняються від стандартного туристичного пакету.

– Що можна вважати туристичним брендом Полтави?

– Гадаю, гастрономічна Полтава може бути не менш дивовижною, ніж Львів. На тій різноманітності галушок, лемешок та інших місцевих страв, що є в Полтаві, можна спокійно побудувати гастрономічний тур.

Якщо згадали про Гоголя, то під Диканькою дійсно є хутір Проні, де офіційно живе вісім осіб. Туристів там годують автентичними місцевими наїдками, а галушки у них величиною з кулак. Полтава може робити акцент на своїй гастрономії та справжній українській культурі.

Банер Дізнайся дільше де тут поїсти:

<https://zruchno.travel/ObjectSearch?ObjectType=4&RegionId=12&lang=ua>

– Як співорганізатор мотозльотів скажіть, наскільки поширений в Україні мототуризм?

– Багато моїх знайомих байкерів давно зрозуміли, що просто так їздити на байку вже не цікаво. Але ж так можна дістатися важкодосяжних місцин! Я, наприклад, користуюся додатком Ukraine Inside Out, який для себе створили мотоциклісти: тут є всі місця, куди в принципі можна доїхати на мотоциклі.

Розрізняють різні типи подорожей, відповідно до типу байку. Наприклад, є люди, які на легких мотоциклах лісними дорогами подорожують усією Україною. Це особливий кайф.

До речі, у Німеччині поширений туризм на дуже швидкому мотоциклі, що розганяється до 300 кілометрів на годину. Але в Україні це не так популярно, адже немає настільки гарних доріг. Тому в нас поширені мотоцикли, які можуть витримувати важкі траси.

– Розкажіть про найзахопливішу подорож на мотоциклі Україною.

– До анексії Криму ми з дружиною подорожували півостровом. Мотоподорож тривала місяць. Кілька раз зупинялися в готелях, щоб отримати нормальні умови, але переважно ночували в наметах на Кримському узбережжі. Для дружини це був ледве не найяскравіший туристичний досвід.

До речі, у неї були також зовсім інші враження від Львова, коли ми подорожували мотоциклами. Вона сказала, що на двох колесах Львів здається зовсім іншим, незнайомим місцем.

– Як ви зазвичай будуєте маршрут своїх мандрівок?

– Під час побудови туристичного маршруту я пропоную ділити Україну не регіонально, а будувати маршрут історичними, містичними, кулінарними місцями, роблячи мандрівку змістовною.

Наприклад, береш історію Кам'яного села на Житомирщині. Кажуть, що кілька десятиків років тому цих каменюк і не було. Туди вже приїжджав англійський дослідник, який доводить, що це точне відображення Стоунхенджу. А на Хмельниччині є село з великим озером, яке вважають воротами в пекло. Такі місця підійдуть, якщо організовувати містичну подорож. Якщо робити історичні мандрівки, то можна проїхатися місцями визначних битв. Такий підхід до справи цікавіший, адже ти готуєшся до своєї подорожі, бачиш підтвердження певних фактів, знаходиш відповіді на запитання, які в тебе виникають.

– До речі, можете пригадати свою найяскравішу дитячу мандрівку?

– У радянську епоху у нас не було нормальних подорожей. Так, ми їздили на Чорноморське узбережжя (спасибі батькам), лежали на пляжі та гуляли по санаторіях. Але одного разу ми з родиною виїхали з Полтави погуляти Києвом: заходили до музеїв, подивилися Батьківщину-мати. Потім поїхали до Чернігова. Я й досі пам'ятаю цю церкву, яка стоїть на в'їзді. Тепер щоразу, коли приїжджаю у це місто, спрацьовує такий дитячий флешбек. Це, мабуть, була моя найкраща дитяча подорож.

Банер Полтавщина:

<https://zruchno.travel/Direction?ObjectType=5&RegionId=12&lang=ua>

– А зараз ви берете із собою доньку, коли подорожуєте?

– Коли з дружиною плануємо подорож, розуміємо: якщо не візьмемо із собою доню, то вона щось утратить. Тому завжди намагаємося брати її із собою. У неї вже є своя мапа країн, де вона була, та список місць, де хоче побувати або ж повернутися туди знову. Подорожувати разом зовсім неважко, проте все залежить від дитини. Наприклад, у Трускавець ми поїхали, коли їй було два місяці.

– З якими труднощами найчастіше доводиться стикатися українському мототуристу?

– В Україні практично немає жодних проблем, окрім доріг, бо у Європі, наприклад, дуже важко знайти місце, де можна поставити намет – кемпінги коштують від 10 євро за ніч.

У нас проблема знайти мотокемпінг, але водночас можна де завгодно поставити намет. Єдиною перешкодою є дороги. Потрібно також зважати на те, що подорож на мотоциклі більш небезпечна, ніж на машині.

– А якою була ваша найдовша подорож на мотоциклі?

– Найдовшою була поїздка під час зйомок тревел-шоу “Баклани на Балкани”, коли ми проїхали вісім тисяч кілометрів за 20 днів. Упродовж знімального дня змінювали кілька локацій, відповідно, дуже швидко пересувалися. Тоді це для мене було як важка праця – лише зараз приходить усвідомлення задоволення від тієї подорожі.

– Тоді ви об’їздили багато приморських країн. Що можете сказати про рівень українського сервісу порівняно з ними?

– Все не так погано, як нам розповідають (хоча український сервіс усе ж міг би бути значно кращим). В Україні можна купити каву менше ніж за одне євро, а за кордоном це дивина. У нас набагато лояльніші ціни, а кухня інколи набагато смачніша. Водночас проблем вистачає. Скажімо, нам є куди розвиватися, і це нормально.

– На яку країну варто рівнятися у розвитку морських курортів?

– Можливо, це Греція та Хорватія. Саме ці країни вразили якістю сервісу – все чисто та ідеально. Кожен готель надавав комфорт на високому рівні. Чесно кажучи, ми не очікували, що ці країни настільки високо стрибнули.

Крім того, у Хорватії чудово збереглася історична спадщина – красиві міста, порти, фортеці, які змогли нашарувати на крутий та легкий сервіс. Звичайно, це підкуповує туриста.

– Над якими проектами зараз працюєте?

– “Загублений світ” на каналі “2+2” – робимо там містичні історії.

– Розглядаєте можливість знову стати учасником тревел-шоу?

– Хочеться зробити містичний мотопроєкт, таку собі антологію незвіданого в одній поїздки. Другий варіант – це кулінарна Україна, пошук майстрів, що готують за давніми рецептами, та куштування унікальних страв. А третій проєкт – це “Баклани до Османів”. Хочу показати внутрішню Туреччину – там справді є на що подивитися. В ідеалі хочу знайти формат, який відповідатиме вимогам і комерційного, і суспільного телебачення водночас, адже кожна гарна подорож має поєднувати як пізнавальний, так і розважальний складник.

Розмовляла: Дарія Поперечна

Чернівецький університет -
<https://docs.google.com/document/d/1GNv8zK7BW1V72jvtCWb62JsEUb1vCXCiAuuPzINb-D0/edit>

Гончарський центр в Опішні
<https://zruchno.travel/ObjectEntity/ObjectEntity?idCrm=5c5374a4-3409-ab42-0561-5885fa74dd27&lang=ua>

Блакитні озера -
<https://zruchno.travel/ObjectEntity/ObjectEntity?idCrm=92897d15-043f-235f-4994-58986fce20d5&lang=ua>

Київське море -
<https://zruchno.travel/ObjectEntity/ObjectEntity?idCrm=20f54d42-73ff-20e6-7efa-5923fb4868ef&lang=ua>

Музей-садиба Миколи Гоголя -
<https://zruchno.travel/ObjectEntity/ObjectEntity?idCrm=7f48c33d-ab75-a9c9-f626-5885fa70504c&lang=ua>

Км”яне село -
<https://zruchno.travel/ObjectEntity/ObjectEntity?idCrm=6f1c896c-76d2-e96a-ee75-589c9406ea68&lang=ua>

Батьківщина-мати -
<https://zruchno.travel/ObjectEntity/ObjectEntity?idCrm=36a40c55-b626-c960-88df-58ecb0415cbb&lang=ua>

церква, яка стоїть на в’їзді Чернівці
<https://zruchno.travel/ObjectEntity/ObjectEntity?idCrm=1e843bd5-c086-6550-dea1-58da25ed1412&lang=ua>

Геннадий Попенко: "Хочу сделать мистическое и кулинарное тревел-шоу"

Как устроить увлекательное путешествие на мотоцикле? Где можно прогуляться подземными катакомбами? Кто угощает самыми большими клецками? Обо всем этом Zruchno.Travel рассказал украинский телеведущий и экстремальный путешественник Геннадий Попенко, который уже много лет строит интересные туристические маршруты по Украине и миру.

– Вы были одним из трех соведущих программы "Путешествуй с Первым", во время которой путешествовали по всей Украине. Что вас заинтересовало в этом проекте?

– А вы знаете, что в Японии внутренний туризм был популярным еще несколько веков назад? В Украине крестьяне боролись за свои права: кто-то тяжело работал на земле, кто-то пытался начать печатное дело... А люди в Японии путешествовали! Удивительно, потому что у них тоже был сложный период в истории. Это говорит о том, что они мыслили по-другому.

Украинцам не хватает любознательности, чтобы открывать неизведанные уголки собственной страны, хотя она очень красивая. Я счастлив, что был причастен к программе "Путешествуй с Первым". Мне удалось еще больше влюбиться в Украину, увидеть то, что не смог бы открыть, путешествуя самостоятельно.

– Какой из городов за период съемок программы запомнился больше всего?

– Мы побывали в шести областях Украины, ездили в интересные города, чтобы показать особенности региона. Но Украина – неисчерпаемый источник интересных мест.

Конечно, я не могу выделить какой-то один город. Меня скорее поразили те места, которые я для себя открывал. Например, в Черновцах всемирно известный университет – удивительно красивая достопримечательность. Однако мало кто знает, что под ним находится дренажный тоннель, по которому можно ходить в полный рост. Это очень необычно: его вход оснащен в горе, кажется, сейчас попадешь в Нарнию ...

– Похоже, вас захватывает подземный мир. Где еще получали подобные впечатления?

– Мне очень понравилась подземная экскурсия во Львове. Там есть очень большие проходы и красивые галереи. Мы спускались в довольно ограниченное пространство – это было сочетание подвалов нескольких домов. Поразительно, что под привычным ландшафтом есть совершенно другой уровень. Когда экскурсоводы поддерживают правильную атмосферу, обрамляют прогулку местными легендами, рассказывают уникальные истории о тамошних местах, это действительно очаровывает.

Если продолжать тему подземелий, то в Харькове местный клуб археологов, диггеров и спелеологов нашел большой проезд, находившийся под центральной улицей. Раньше там располагались купеческие дома. Выход к этому проезду был от каждого дома, чтобы при нападении люди могли спасти себя и свое имущество.

Эти же ребята рассказали мне об уникальном месте на Полтавщине. Все знают, что у нас есть гончарный центр в Опошне, где огромные залежи глины. Вблизи нее было село, жители которого удивительным образом могли исчезать от врагов. Недавно эту загадку удалось открыть: в одном доме нашли вход в трехэтажные катакомбы со многими комнатами и коридорами.

– Вы упомянули о родной Полтавщине. Регион красивый и исторический, но туризм там развит достаточно слабо. В чем проблема, как думаете?

– Проблема только в популяризации. Вот я не вижу там у власти людей, которые действительно были бы заинтересованы в том, чтобы показать туристический ресурс области.

В регионе многое держится на энтузиазме. Я, например, участвую в организации крупнейшего в Украине байкерского фестиваля "Тарасова гора". Финальное мероприятие "Бархатный мотосезон" несколько лет подряд мы проводим в Великой Багачке вблизи реки Псел на Полтавщине. Всем настолько нравятся тамошние пейзажи, что участники признали это место лучшим для закрытия сезона. Хотя мы его проводили и в Крыму, и на Голубых озерах Черниговщины, и на Киевском море ...

Кроме того, мы ездили в Большие Сорочинцы на ярмарку и в музей-усадьбу Николая Гоголя. Там проводят замечательную театрализованную ночную экскурсию. Для тебя там делают настоящее интерактивное действо с русалками и чертями! Таких инициатив действительно не хватает, ведь они заметно отличаются от стандартного туристического пакета.

– Что считать туристическим брендом Полтавы?

– Думаю, гастрономическая Полтава может быть не менее удивительной, чем Львов. На том разнообразии галушек, лемешок и других местных блюд, имеющих в Полтаве, можно спокойно построить гастрономический тур.

Если вспомнили о Гоголе, то близ Диканьки есть хутор Прони, где официально живет восемь человек. Туристов там кормят аутентичными местными блюдами, а клеточки у них величиной с кулак. Полтава может делать акцент на своей гастрономии и настоящей украинской культуре.

– Как соорганизатор мотослетов скажите, насколько распространен в Украине мототуризм?

– Многие мои знакомые байкеры давно поняли, что просто так ездить на байке уже не интересно. Но так можно добраться труднодоступных местностей! Я, например, пользуюсь приложением Ukraine Inside Out, который для себя создали мотоциклисты: здесь есть места, куда в принципе можно доехать на мотоцикле.

Различают разные типы путешествий, в соответствии с типом байка. Например, есть люди, которые на легких мотоциклах лесными дорогами путешествуют по всей Украине. Это особый кайф.

Кстати, в Германии распространен туризм на очень быстром мотоцикле, который разгоняется до 300 километров в час. Но в Украине это не так популярно, ведь нет таких хороших дорог. Поэтому у нас распространены мотоциклы, которые могут выдерживать тяжелые трассы.

– Расскажите о самых увлекательных путешествиях на мотоцикле по Украине.

– До аннексии Крыма мы с женой путешествовали по полуострову. Мотопутешествие длилось месяц. Несколько раз останавливались в гостиницах, чтобы получить нормальные условия, но в основном ночевали в палатках на Крымском побережье. Для жены это был чуть ли не самый яркий туристический опыт.

Кстати, у нее были также совершенно другие впечатления от Львова, когда мы путешествовали на мотоциклах. Она сказала, что на двух колесах Львов кажется совсем другим, незнакомым местом.

– Как вы обычно строите маршрут своих путешествий?

– Во время построения туристического маршрута я предлагаю делить Украину не регионально, а строить маршрут по историческим, мистическим, кулинарным местам, делая путешествие содержательным.

Например, берешь историю Каменного села на Житомирщине. Говорят, что несколько десятков лет назад этих камней и не было. Туда уже приезжал английский исследователь, который доказывает, что это точное отображение Стоунхенджа. А в Хмельницкой области есть село с большим озером, которое считают воротами в ад. Такие места подойдут, если организовывать мистическое путешествие. Если делать исторические путешествия, то можно проехаться по местам выдающихся сражений. Такой подход к делу интереснее, ведь ты готовишься к своему путешествию, видишь подтверждение определенных фактов, находишь ответы на вопросы, которые у тебя возникают.

– Кстати, можете вспомнить свое самое яркое детское путешествие?

– В советскую эпоху у нас не было нормальных путешествий. Да, мы ездили на Черноморское побережье (спасибо родителям), лежали на пляже и гуляли по санаториям. Но однажды мы с семьей уехали из Полтавы погулять по Киеву: заходили

в музеи, посмотрели Родину-мать. Потом поехали в Чернигов. Я до сих пор помню эту церковь, которая стоит на въезде. Теперь каждый раз, когда приезжаю в этот город, срабатывает такой детский флэшбэк. Это, пожалуй, было мое лучшее детское путешествие.

– А сейчас вы берете с собой дочь, когда путешествуете?

– Когда с женой планируем путешествие, понимаем: если не возьмем с собой дочь, то она что-то потеряет. Поэтому всегда стараемся брать ее с собой. У нее уже есть своя карта стран, где она была, и список мест, где хочет побывать или вернуться туда снова. Путешествовать вместе совсем нетрудно, однако все зависит от ребенка. Например, в Трускавец мы поехали, когда ей было два месяца.

– С какими трудностями чаще всего приходится сталкиваться украинскому мототуристу?

– В Украине практически нет никаких проблем, кроме дорог, потому что в Европе, например, очень трудно найти место, где можно поставить палатку – кемпинги стоят от 10 евро за ночь.

У нас проблема найти мотокемпинг, но одновременно можно где угодно поставить палатку. Единственным препятствием являются дороги. Нужно также учитывать, что путешествие на мотоцикле более опасно, чем на машине.

– А какое путешествие на мотоцикле было самым долгим?

– Длинной была поездка во время съемок тревел-шоу "Бакланы на Балканы", когда мы проехали восемь тысяч километров за 20 дней. В течение съемочного дня меняли несколько локаций, соответственно, очень быстро передвигались. Тогда это для меня было как тяжелый труд – только сейчас приходит осознание удовольствия от этого путешествия.

– Тогда вы объездили много приморских стран. Что можете сказать об уровне украинского сервиса по сравнению с ними?

– Все не так плохо, как нам рассказывают (хотя украинский сервис все же мог бы быть значительно лучше). В Украине можно купить кофе меньше чем за один евро, а за рубежом это редкость. У нас более лояльные цены, а кухня иногда гораздо вкуснее. В то же время проблем хватает. Скажем, нам есть куда развиваться, и это нормально.

– На какую страну стоит равняться в развитии морских курортов?

– Возможно, это Греция и Хорватия. Именно эти страны поразили качеством сервиса – все чисто и идеально. Каждый отель предоставлял комфорт на высоком уровне. Честно говоря, мы не ожидали, что эти страны настолько высоко прыгнули.

Кроме того, в Хорватии прекрасно сохранилось историческое наследие: красивые города, порты, крепости, которые смогли наслоить на крутой и легкий сервис. Конечно, это подкупает туриста.

– Над какими проектами сейчас работаете?

– "Затерянный мир" на канале "2 + 2" – делаем там мистические истории.

– Рассматриваете ли возможность снова стать участником тревел-шоу?

– Хочется сделать мистический мотопроект, некую антологию неизведанного в одной поездке. Второй вариант – это кулинарная Украина, поиск мастеров, которые готовят по старинным рецептам, и вкушение уникальных блюд. Третий проект – это "Бакланы до Османов". Хочу показать внутреннюю Турцию – там действительно есть на что посмотреть. В идеале хочу найти формат, который будет отвечать требованиям и коммерческого, и общественного телевидения одновременно, ведь каждое хорошее путешествие должно сочетать как познавательную, так и развлекательную составляющую.

Беседовала: Дарья Поперечная